

SLADKÝ ŽIVOT

Jennifer Haywardová
Vánoce
na povel

 HARLEQUIN[®]

JENNIFER HAYWARDOVÁ

VÁNOCE NA POVEL

PŘEKLAD

PETRA TCHOŘOVÁ

Milá čtenářko,

dny se pomalu krátí a do Vánoc už zbývá necelý měsíc. Víím, že teď jistě máte plné ruce práce s přípravami nejkrásnějších svátků v roce, ale přesto si dovolím Vám nabídnout dalších šest příběhů, v nichž hlavní roli hraje láska.

První zamilování, vášeň, touha, divoké noci prožité s někým, koho milujete... jenže pak se něco zvrtně a všechno je pryč. Přesně tohle prožívají hrdinky listopadových Sladkých životů a Sladkých životů Duo. Ale život nebývá tak krutý, aby nedokázal vyléčit zlomená srdce. Chloe, Kat, Cecelia, Nola, Keira i Eloise se po čase znovu setkávají se svým vyvoleným a je jen na nich, aby ho přesvědčily, že on je pro ně tím Pravým.

Přeji Vám v tom předvánočním shonu, abyste si našla chvílku jen sama pro sebe. A třeba si zavzpomínala na tu svou první lásku, ať už to byl ten Pravý, nebo ne...

Protože láska je jako pavučina. Nelze se jí vyhýbat, aniž byste v ní nakonec neuvízla.

S láskou

Váš Harlequin

Jennifer Haywardová

VÁNOCE NA POVEL

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Christmas at the Tycoon's Command

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2017

Překlad:

Petra Tchořová

Odpovědný redaktor:

Ivana Čejková

© 2017 by Jennifer Drogell

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2019

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4637-8 (EPUB)

ISBN 978-83-276-4638-5 (MOBI)

ISBN 978-83-276-4639-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Tenhle bude její.

Chloe Russová hypnotizovala pohledem jasně žlutý taxík, který se před ní objevil jako nebeské zjevení v běsnícím provozu na First Avenue. Rozsvícené číslo zářilo jako jediná naděje na spásu před monzunovým deštěm, bičujícím Manhattan.

Zakryla si před líjákem oči, vstoupila o krok hlouběji mezi troubící auta a vystřelila rukou vysoko do vzduchu. Řidič bentleye zuřivě troubil a manévroval, aby se jí vyhnul, ale Chloe s bušícím srdcem nespouštěla oči z taxikářova obličej a doufala, že zastaví.

Taxík zabrzdil přímo před ní, v kakofonii ječících klaksonů a odstříkující vody. Srdce jí poskočilo, přebrodila obrovskou louži, která ji dělila od vítězství, otevřela dveře auta dokořán a vklouzla dovnitř. Vychrlila adresu Evolution na Fifth Avenue a taxikář obrátil oči v sloup.

„Paní,“ brblal kousavě, „*podívala* jste se, jak je venku?“

Já tam půl hodiny *stála*, chtělo se jí ječet. Zatímco ji třicet jeho kolegů minulo – to věděla přesně, protože je počítala. Ale v momentální situaci se nezdálo být moudré pouštět se do hádky s posledním taxikářem na Manhattanu.

Už šla pozdě na první schůzi rady, kde měla

vystoupit jako ředitelka divize parfémů společnosti Evolution. To nebyl dobrý začátek.

Zuby jí cvakaly chladem, který prostupoval až do morku kostí. Shrnula si kapuci pláštěnky a otřela obličej ubrouskem. Díkybohu za voděodolnou řasenku. Rezignovaně si povzdechla. Měla vyrazit dřív. Zapomněla, že za deštivého dne na Manhattanu byla šance zahlédnout taxík podobná naději, že v přírodě uvidíte gorilu nížinnou. Ale po pravdě, měla z dneška a všeho kolem hrůzu.

V tašce jí zavibroval telefon. Přehrabovala se v ní, aby ho našla, zatímco se hlasitá popová melodie připojila k symfonii troubících klaksonů. Sevřela prsty kolem hladkého kovu a přijala hovor, než ji ten nevrlý řidič vysadí.

„Právě jsem přistála,“ oznámila jí sestra Mireille. „Jak se máš? Jaký byl let? Přistáli jste hladce? To je úžasné, že jsi zpátky v New Yorku.“

Príval slov jí vykouznil na rtech úsměv. „Dobře, dobře a ano. Akorát mi trvalo půl hodiny, než jsem sehnala taxi. Jsem promoklá na kůži.“

„Moc dlouho jsi žila v Evropě.“ Její sestra spiklecky ztišila hlas: „Volám ti, abych zjistila, co ta večere s Nikem. Umírám zvědavostí. Strýček Giorgio se naplno pustil do té své kampaně, aby ho sesadil.“

Chloe se kousla do rtu. Nico Di Fiore, nový výkonný ředitel jejich rodinné kosmetické společnosti Evolution, byl poslední dobou citlivé téma. Kmotřenec jejího zesnulého otce Nico byl po smrti jejich rodičů na jaře jmenován ředitelem na základě otcovy poslední vůle, a zaujal tak pozici, která měla připadnout jejímu strýci Giorgiovi. Také ho stanovili správcem majetku Chloe a Mireille, dokud jim nebude třicet. Tento nečekaný a nepřijatelný vývoj byl pro Chloe poslední kapkou, protože to znamenalo, že bude čtyři roky součástí jejího života.

„Nebyla jsem s ním na večeři.“ Za odměřeným tónem skrývala obavy. „Chtěla jsem to udržet v profesionální rovině. Navrhla jsem, že se setkáme zítra – den po mém návratu.“

Mireille se nadechla. „Tys odmítla jít s Nikem na večeři?“

„Tak to nebylo.“ Jenže to bylo přesně tak.

Na druhé straně nastalo výmluvné ticho. „To vážně nebylo moudré, Chloe.“

„On si mě na tu večeři *předvolal*,“ přešla do defenzivy. Stejně jako si ji *předvolal* z Paříže, kde byla naprosto šťastná, zpátky domů. „Tohle je *naše* společnost, ne jeho. Copak tě nepřivádí k šílenství, že ji řídí?“

„Tak to chtěl otec,“ vzdychla si Mireille. „Vím, že je Evolution tvoje dítě, mnohem víc než moje. A že vás všechny strýček Giorgio rozpumpoval... ale musíš se postavit čelem k realitě. Nico tu společnost vede. Nevím, co se mezi vámi dvěma děje, ale budeš se s tím muset nějak smířit.“

„Mezi námi se nic neděje.“ Ne od doby, kdy jí Nico zlomil srdce – už tak dávno, že si na to sotva pamatuje. A *snažila* se zpracovat novou skutečnost, to, že Nico převzal Evolution, když její rodiče před půl rokem zemřeli při nehodě v Toskánsku a její život se převrátil vzhůru nohama. Ale moc se jí to nedařilo.

Majestátní, zlatavé sídlo vedení Evolution se před ní vynořilo, jakmile taxi zabočilo na Fifth Avenue. Hrud se jí sevřela, že sotva mohla dýchat.

„Už musím jít,“ zamumlala. „Dnes je schůze rady.“

„*Dobře*.“ Sestřin tón byl mnohoznačný. „Raději ty než já.“ Jako mladší výkonná ředitelka oddělení pro styk s veřejností nebyla její mladší sestra v radě. „Slib mi, že se s ním nebudeš hádat, Chloe.“

„To nemůžu,“ odporovala Chloe. „Miluju tě, uvidíme se zítra.“

Zaplatila taxikáři, jakmile zastavil před budovou.

Vystoupila na chodník a připojila se k obvyklému rušnému provozu chodců choulících se pod pestrými deštníky.

Jak tam tak stála a zírala na obrovská zlatá písmena *Evolution* na průčelí budovy, zamrazilo ji. Její rodiče – Martino a Juliette Russovi – budovali tuhle legendární kosmetickou značku dvě desetiletí. Byli srdcem i duší společnosti.

Od jejich ztráty v téhle budově nebyla, ponořila se do práce v pařížské laboratoři. Pomyšlení, že by se sem vrátila teď, když tu nebyli, bylo jako konečně připustit, že jsou pryč. Měla pocit, že to nezvládne.

Dav se rozestoupil kolem ní jako řeka. Stála tam, srdce až v krku, jako by uvízla v betonu. Žena v pláštěnce od Guccio ji z toho stavu konečně vytrhla, když zavrčela, aby „pohnula“. Prsty pevně sevřela tašku a prošla skleněnými dveřmi. Prokázala se ochrance a vyjela výtahem do padesátého patra, odkud kanceláře *Evolution* shlížely na Central Park.

Štíhlá blondýna v trendy brýlích se k ní vrhla, jakmile se objevila v elegantní recepci ze smetanově béžového mramoru. „Clara Jonesová, vaše nová osobní asistentka,“ představila se a jedním dechem Chloe odebrala odkapávající plášť. „Už jste poslední. Nico je... však víte,“ věnovala jí významný pohled. „Rád začíná na čas.“

Srdce měla až v krku. „Nemohla jsem sehnat taxi.“
„Je tam dnes *příšerně*.“

Clara vedla Chloe chodbou k velké zasedací místnosti s velkolepým výhledem na studený Central Park osvětlený lampami. „Nico mi dal vaši prezentaci. Je připravená.“

Kéž by taky byla. Když tam tak stála a rozhlížela se po teple osvětlené místnosti plné členů správní rady *Evolution* a ředitelů, kteří si před začátkem porady dopřávali sklenku vína a malé občerstvení, zaplavily

ji vzpomínky. Vzpomněla si na otce v čele stolu, kde teď schůzi předsedal Nico. Na matku uchvacující hosty jiskřivým vtípem a osobním kouzlem.

Žaludek se jí nervozitou houpal. Byla *vědkyně*. Její matka byla génius s mimořádnou osobností, vytvořila multimiliardové impérium z maličké společnosti vyrábějící koupelovou kosmetiku, kterou založila pro manželovu finanční klientelu. Chloe se cítila mnohem lépe v laboratoři než před naškrobenou radou. Jenže teď to byla její práce. Nutné zlo.

Všechna nervozita z prezentace ale ustoupila do pozadí, když si jí všiml Nico. Oblečený v uhlazeném, tmavě šedém obleku od Toma Forda, bílé košili a stříbrné kravatě, podtrhující jeho tmavý vzhled a olivovou pleť, byl dokonale elegantní. Teprve když k němu vzhledla, došlo jí, v jakém je maléru.

Sevřel rty do tenké linky, čelist zařatou, z kouřově šedých očí šlehalý blesky – *zuřil*. V zádech ji zamrazilo, když něco pošeptal členovi rady, s kterým mluvil, pak dal svou působivou, vysokou postavu do pohybu. Vzdálenost mezi nimi se zkracovala. Clara se na něj podívala, zamumlala, že musí něco zkontrolovat, a zmizela.

Srdce Chloe prudce naráželo do žeber. Nico došel k ní a zastavil se. Zaklonila hlavu, aby se na něj podívala, nechtěla dát najevo, jak moc ji děsí. S tmavou hlavou a chladnými, břidlicově šedomodrými očima a ostrými lícními kostmi nebylo možné ho označit za pohledného v tradičním smyslu, na to působil moc drsně.

Jeho široké, plné rty ale vynahrazovaly ten nedostatek jemnosti – byly plné a skoro našpulené, když chtěl z někoho vyloudit odpověď. Což právě teď nechtěl.

Srdce jí pod jeho temným pohledem bušilo. Uvědomila si, že jakákoliv naděje, že by si vůči němu po sedmi letech v Evropě vytvořila imunitu, byla naprostý

sebeklam. Že ten muž, kterého kdysi považovala za toho *pravého*, ztvrdnul ve svou bezohlednou, diamantově tvrdou verzi.

Mohla ho nenávidět, *nenáviděla ho* za tu krutou lekci, kterou jí dal, ale pořád to byl ten nejúchvatnější muž, jakého kdy potkala.

„Omlouvám se,“ vypravila ze sevřeného hrdla. „Zapomněla jsem, že při dešti se na Manhattanu nedá sehnat taxi.“

Jeho rozbouřený pohled potemněl. „To probereme později,“ řekl tiše. „Máš deset minut, pak začneme.“

Přikývla. Donutila se prohodit s přítomnými pár slov, pozdravila se se strýcem Giorgiem, ředitelem marketingu, a pak Nico vyhlásil začátek schůze.

Nepopíratelně podmanivý řečník nastínil rámec situace, kdy Evolution směřuje k první vánoční sezóně bez svých zakladatelů. Důvěra investorů je vratká, znamená otevřeně, cena akcií je ohrožena, celý svět si dělá starosti ze ztráty Juliette Russové, kreativní hnací síly celé společnosti, společnosti by mohl zazvonit umíráček.

Chloe se sevřelo srdce, když detailně popisoval další cestu k úspěchu. Nebyla pravda, že by hvězda Evolution pohasínala. Její rodiče vystavěli společnost bohatou na talenty. Vivre, řada vůní, jejichž vývojem s jedním z nejlepších francouzských parfémářů strávila Chloe tři roky, *bude* tím vánočním hitem, který společnost potřebuje. Ale to svět ještě neví, připomínala si.

Nico ji vyvolal jako poslední z řady ředitelů představujících své vánoční trháky, poté, co ředitel oddělení produktů péče o pleť udělal dojem luxusní, naprosto přírodní řadou. Podezírala Nika, že to udělal schválně. Stoupla si a nohy měla jako ze želé, uhladila si úzkou sukni ještě pořád vlhkého kostýmku a přešla do čela místnosti. Zpocené ruce, sucho v ústech... klikla na ovladač, aby spustila prezentaci. Soustředila se na svou

vášeň pro práci a začala. Zpočátku příliš rychle a neohrabaně, ale postupně se uvolnila a vysvětlovala svou vizi rady a ambiciózní kampaně. Definujeme nové pojetí krásy ve světě, který zoufale potřebuje inspiraci, řekla shromážděným.

Namísto aby se rozplývali nad vzrušujícím plánem zahrnujícím celebrity šířící tuto inspirující zprávu, zasykali jí členové rady otázkami.

„Není trh s parfémů už přesycený?“

„Vaše matka by tohle uměla prodat, ale dokážete to vy?“

„Nebylo by lepší se soustředit na zcela přírodní produkty, které ovládají trh?“

Zhluboka se nadechla a odpovídala, jak nejlépe dokázala. Pracovala s matkou v laboratoři odmalička, řekla jim. Už měla své vlastní autorské vůně. A plánovaná podpora celebrit by jí pomohla vytvořit potřebný rozruch.

Když jí došly odpovědi, podívala se na Nika, protože neměla všechno v hlavě. Místo aby jí přišel na pomoc, opřel se v židli se založenýma rukama a upřel na ni ten svůj šedý pohled.

Zvedal se jí žaludek. Trestal ji. Zmetek. Podívala se směrem k oddělení péče o pleť, ale ředitel na ni nepřítomně zíral a očividně se jí nechystal pomoci a uškodit tak vlastní produktové řadě. Po zádech jí stékal čúrek potu.

Konečně zakročil její strýc s bouřlivým projevem o tom, že Evolution byla vybudována na luxusních parfémů jako Vivre, které si podmanily svět. Tou dobou už ale byla její důvěryhodnost v troskách.

Odpověděla na poslední otázku a celá rudá se posadila.

Nico se ovládal ze všech sil, dokud poslední člen rady nezmizel ve výtahu.

„Do mé kanceláře,“ zašeptal Chloe do ucha, „*hned*.“

S hlavou sklopenou vyšla z místnosti před ním a šla chodbou do jeho kanceláře. Bude to těžké najít, předpokládal, zatímco sledoval zezadu její křivky, když nemá tušení, kde to je.

Zastavila se před vytříbeně zařízeným posezením, které na tomto podlaží nově přibýlo, a pohledem klouzala po fotografiích spoluzakladatelů společnosti, zdobících zdi.

„Co se stalo s kanceláří mého otce?“ zeptala se, otočila se na podpatku a z očí jí šlehaly blesky. „Nebo jsi nemohl nechat na pokoji alespoň tu?“

„Nemyslel jsem si, že by bylo vhodné si ji vzít,“ zašeptal a dlaní na zádech ji směřoval ke své kanceláři. Něco mu bránilo jednoduše vymazat svého učitele tím, že by předělal prostor, který byl vždy tak výhradně jeho. Zrovna v tuhle chvíli ale necítil potřebu svoje jednání Chloe vysvětlovat. Sotva odolal pokušení ji zaškrtnout za tu její vzpurnost, která ho tentokrát vyváděla z míry nad únosnou mez.

S rozhodným zabouchnutím zavřel dveře kanceláře. Došel k oknu a napočítal do deseti. Tohle s ním dělala Chloe. Tiskla knoflíky, o jejichž existenci ani nevěděl. Emoce vždy musely ustoupit sebekázní. Chloe byla jeho trhlina v brnění. Chtít ji byla odjakživa cesta do pekel.

„Tys mě trestal, vid'?“ ozvalo se mu přes rameno a její hlas se chvěl zlostí.

Otočil se a opřel se o parapet. Prohlížel si vztek v její tváři. To jak její jemné rysy tvořily úchvatnou krásu, kterou nebylo možné ignorovat. Paže si zkřížila na pevných prsou, nohy vzdorovitě rozkročené, na sobě kostýmek z Paříže.

Byla ztělesněním rebelie. Oheň, který v něm hořel, byl šílenství, stejně jako touha podmanit si ty svěží rty, vytrhnout ji z ulity, do které se stáhla po smrti rodičů.

Odhalit alespoň náznak té vášnivé Chloe, která, jak věděl, pořád tam někde je.

Mít ji ale pro něj nikdy nepřicházelo v úvahu. Vyloučil to už dávno, musel. Stejně jako vyloučil všechny nežádoucí potřeby ve svém životě.

Ukázal na židli před svým stolem. „Sedni si.“

Zkřížila ruce na prsou pevněji. „Radši postojím.“

„Bene.“ Posadil se na roh stolu a díval se na ni. „Potřebovala jsi dostat lekci.“

„Lekci, že jsi tady pán,“ podívala se na něj vyzývavě.

„Ano,“ řekl klidně. „Jsem. A čím dřív si to uvědomíš, tím snadnější to pro nás oba bude. Bylo to přání tvého otce, Chloe, abych vedl společnost. A ačkoliv nemám v úmyslu ani na minutu ti upírat tvoje místo v jejím středu – vlastně přesně naopak – potřebuješ si tenhle fakt vtlouct do hlavy.“

Ušklíbala se. „Giorgio měl být v čele téhle společnosti, ne ty.“

„Proto mne tvůj otec před rokem udělal mužem číslo dvě?“ oponoval chladně. „Uvažuj racionálně.“

Mávla rukou a ebenové oči jí plály. „Protože jsi ho nějak *zmanipuloval*. Jak jinak by byla jeho poslední vůle v tak *dokonalém* pořádku, když zemřel? Protože to byl tvůj skvělý plán!“

„Podívej,“ řekl tiše, „začínáš znít jako tvůj velmi zahořklý, velmi pošetilý strýček. Martino mi svěřil Evolution v případě, že by se s ním a s Juliette něco stalo, protože věděl, že Giorgio by svou rozhazovačností stáhl společnost k zemi. Tvůj strýc nemá hlavu na obchody, ani zdravý rozum, aby mohl Evolution řídit.“

„To je lež,“ vydechla. „Má pověst jednoho z nejlepších v marketingu. A nezapomínej,“ dodala a v očích se jí odrazily staré rány, „že vím z první ruky, jak jsi ambiciózní, Nico. Úspěch je to jediné, na čem ti záleží.“

„A to,“ řekl s důrazem, „je ten problém mezi námi,

Chloe. I já truchlím. My *všichni* truchlíme. A přesto se upínáš na starou historii, pro kterou tu není místo. Potřebuješ dospět a jít dál.“

Vykulila oči. „Já do toho *nezatahuji* osobní věci.“

„Vážně?“ Přelétl pohledem její hořící tváře. „To proto ses posledních šest měsíců skrývala v Paříži, místo abys zaujala své místo ve společnosti? Takže jsem tě nakonec musel *povolat* já? Protože v tom není nic osobního?“

V koutku úst se jí pevně stáhl sval. „Ty máš ale *tak* nafouklé ego. Vivre ještě nebylo připravené.“

„To jsi tvrdila,“ odpověděl tiše. „Mé kontakty v laboratoři říkaly, že bylo vše připravené před šesti měsíci. Že jsi otálela a vylepšovala neexistující nedokonalosti.“ Zadíval se na ni. „Ať už ses schovávala před světem nebo přede mnou, teď je s tím konec.“

Zpražila ho pohledem. „*Nesnásím* tě.“

„Já vím.“ Už dávno se rozhodl, že bude lepší, když bude jejich vztah takový.

Viditelně se nadechla a snažila se dát dohromady. „Takže sis procházel můj plán? Když víš, že je Vivre tak *hotový*?“

„Ano,“ zašeptal a vzal ho ze stolu. „A *tohle* si o něm myslím.“

Když hodil svazek do koše, vytřeštila oči. „Co to děláš?“

„Dávám ho, kam patří.“ Potřásl hlavou a opřel dlaně o okraj stolu. „V tom plánu nejsou žádné obchodní argumenty. Nemáš nic než nafouklý průzkum trhu spočívající na předpokladu, že to prodáš. Plán za *padesát milionů dolarů*, jehož základním pilířem úspěchu je podpora celebrit, kterou nemáš nejmenší šanci získat.“

Zdvihla bradu. „Je to *vynikající* plán, Nico. Mám magisterský titul, jestli jsi náhodou zapomněl. Možná jsem měla být v číslech podrobnější – a já *mohu*, protože jsem se soustředila na celkový obraz – ale

spotřebitelské testy Vivre překonaly očekávání. Jeden z nejdůležitějších francouzských tvůrců parfémů si myslí, že je stejně skvělý jako všechno, co dělala má matka. *Tohle* je produkt, který letos o Vánocích ukáže, že je Evolution zpátky, ne nějaká obyčejná přírodní kosmetika, kterou neodlišíš od čehokoliv, co představí konkurence.“

Zkoumavě si prohlížel její odhodlanou tvář. Vášeň, kterou v ní už měsíce postrádal. „Ve sváteční kampani podporuji Emiliovu řadu péče o pleť. Souhlasím s radou.“

Spadla jí čelist. „To je *šilené*. Tuhle společnost postavili na originálních parfémec. Lidé u nás hledají inspirativní kampaň. A to my děláme – *inspirujeme*.“

„A ty,“ upozornil, „jsi s produktem přišla pozdě. I kdybych tu kampaň schválil, je začátek října. Nikdy bys ho nedostala na trh včas.“

Poprvé zaváhala. Protože měl pravdu a věděla to. Nicméně nepopíral, že Chloe byla génus. Že měla něco ze své matky. Že úspěch Evolution spočíval na jejích bedrech, jak předpokládala její matka Juliette. Ale utopit padesát milionů v neproveditelné kampani by bylo bláznovství, když společnost zoufale potřebovala vánoční hit.

„Pracuj s marketingem,“ řekl. „Ukaž mi čísla. Sestav časový plán, abych viděl, že to může fungovat. A jediný způsob, jak bych kdy takovému plánu mohl dát zelenou, je že dodáš velká jména celebrit, s kterými se předběžně domluvíš. Což je velmi nepravděpodobné. Takže zvaž plán B.“

„Nemám plán B,“ řekla mdle. „Vybrala jsem ty celebrity kvůli jejich minulosti. Protože ztělesňují ducha parfémů. Myslela jsem na ně, když jsem parfémů tvořila. Kdybych s nimi mohla mluvit, kdyby si mohli vyzkoušet ty parfémů, kdyby *pochopili* poselství, které se snažím sdělit, vím, že bych je dokázala přesvědčit.“